

Biblická hodina – 07.08.2025

Suspírium: „Spomenul si na nás v našom ponížení, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Oslobodil nás od našich protivníkov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ (Ž 136,23-24) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 81: „Hlasom veselým Boha oslavujte, ...“

Modlitba: Bože môj, Kto Ťa nasleduje, kráča po ceste slobody. Otče môj, Kto Ťa počúva, kráča po vychodených a vyskúšaných chodníkoch. Prosím, Pane môj premilý, daj mi silu urobiť to, čoho sa bojím, a ísť tam, kde nechcem, vidieť to, čo ma desí, a počuť to, čo ma znepríjemňuje. Nebeský Pane môj, daj mi odvahu pre seba samého a lásku k ostatným skrze Ježiša Krista, Ktorý svojou tichou modlitbou nás viedol stále k Tebe. Pozri sa na mňa s milosrdenstvom aj teraz v tomto spoločenstve, Ktorý si premohol aj smrť, Svätý Nesmrteľný. Ako si sľúbil Jozefovi, Danielovi a nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, a On dal tento sľub i mne, buď že so mnou a zostaň so mnou Pane. Dôverujem v Teba, dobrý Bože môj. Vyznávam a spievam Tvoje sväté meno. Ty si moja nádej, môj ochranca, neopúšťaj ma. Pre Krista, vypočuj moju modlitbu a požehnaj ma. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Mojžišova 39. kapitola: *„Keď Jozefa odvedli do Egypta, od Izmaelitov, ktorí ho ta doviedli, ho kúpil Egypťan Pótifar, faraónov dvoran, veliteľ telesnej stráže. Hospodin bol však s Jozefom, takže sa mu darilo a zostal v dome egypťského pána. Jeho pán videl, že Hospodin je s ním a že ho pri každej práci požehnáva. Jozef získal jeho priazeň a slúžil mu. Pótifar ho ustanovil za správcu svojho domu a zveril mu do správy všetok svoj majetok. Odvtedy, čo ho Egypťan ustanovil za správcu svojho domu, so všetkým, čo mal, Hospodin požehnával dom Egypťana pre Jozefa. Hospodinovo požehnanie spočívalo na všetkom, čo mal v dome i na poli. Všetko, čo mal, zveril teda Jozefovi a okrem chleba, ktorý jedával, nestaral sa o nič. Jozef bol pekne urastený a mal krásny vzhľad. Po týchto udalostiach sa žena jeho pána zahľadela do Jozefových očí a naliehala naňho: „Lahni si ku mne!“ On však odoprel a žene svojho pána povedal: „Pozri, kým som tu ja, môj pán sa v dome o nič nestará, lebo všetok svoj majetok zveril mne. V tomto dome ma nikto neprevyšuje. Pán si okrem teba nič nevyhradil pre seba, lebo ty si jeho žena. Ako by som teda mohol spáchať takú veľkú nepravosť a zhrešiť proti Bohu?!“ Hoci dennodenne Jozefa nahovárala, neposlúchol ju, aby si k nej lahol a bol s ňou. Keď však jedného dňa prišiel konať svoju obvyklú prácu, z domácich nebol nikto doma. Ona ho chytila za plášť a povedala: „Lahni si ku mne!“ On jej však nechal plášť v ruke, vybehol von a utiekol. Keď videla, že jej nechal plášť v ruke a utiekol von, zavolala služobníctvo a povedala: „Pozrite, doviedli nám Hebreja, aby nás obrátil na posmech. Prišiel a chcel si ku mne ľahnúť; preto som začala kričať. Keď počul, že*

zvyšujem hlas, nechal pri mne svoj plášť. Vybehol a ušiel.“ Ona nechala ležať jeho plášť pri sebe, kým pán neprišiel domov. Aj jemu povedala to isté: „Hebrejský sluha, ktorého si k nám priviedol, prišiel si zo mňa urobiť posmech. Keď som začala kričať, nechal svoj plášť pri mne a ušiel.“ Keď Jozefov pán počul slová svojej ženy, ktorá ho presviedčala: „Ako vravím, toto mi urobil tvoj otrok,“ náramne sa rozhneval. Jozefa dal chytiť a vrhnúť do žalára medzi kráľovských väzňov. Tak sa Jozef ocitol v žalári. Hospodin bol však s Jozefom, zľutoval sa nad ním a u správcu žalára vzbudil k nemu náklonnosť. Správca žalára ustanovil Jozefa za dozorcú nad všetkými väzňami, čo boli v žalári. Jozef dohliadal na všetko, čo sa tam malo urobiť. Správca žalára nedohliadal na nič, čo mu zveril, lebo Hospodin bol s Jozefom a s úspechom sprevádzal všetko jeho úsilie.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Egypt nie je Jozefovým domovom. Vzácne dieťa, oplakávané doma, sa stalo predmetom obchodu. Milovaný maznáčik zrazu vyrastie a vynoriac sa z jamy v luxuse vlastného života sa stane tovarom, sluhom, otrokom v dome egyptského šľachtica. ***Pótifar alebo Putifar***, ktorého meno znamená dar boha slnka Ré, je telesným strážcom egyptského vládcu, ktorý kúpil Jozefa od izmaelitských obchodníkov, a potom, ako zistil, aký je bystrý a dobrý v jednaní s ľuďmi a že mu jeho Boh pomôže vo všetkej jeho práci, vzal si mladého muža do rúk a postupne mu zveril celý svoj dom. Sluha, ktorý povstane, a slúži na dobro. Ale v tomto chlapcovi už nie je ctižiadostivosť. Ale v tomto chlapcovi už nie je túžba po kariére. Ale v tomto chlapcovi už nie je túžba po moci. Vie jednu vec. Boh je s ním. Prvý mučeník Štefan to dosvedčuje, keď o Jozefovi hovorí takto: ***„Patriarchovia žiarlili na Jozefa a predali ho do Egypta, ale Boh bol s ním.“*** (Sk 7,9) Boh je v Egypte Jozefovi bližšie ako komukoľvek inému. Boh je s ním. Stojí pri Bohu. Boh mu pomáha. Pán ho chráni. Drží nad ním svoju silnú ruku. Jeho ochota pomôcť je citeľná. Jeho schopnosti. Jeho krása. Všetko pochádza od Boha. Všetko je od Neho. Všetky naše duchovné a fyzické dary sú daromi Pána. Mnohí zabúdajú, z čej ruky dary pochádzajú. Je niekto, kto dohliada na dary tohto Jozefa. Pótifarova manželka. Pokušiteľ sa nachádza v každej domácnosti. Dejiny pokušenia nie sú príbehom jedného dňa. Oklamať. Presvedčiť. Hrešiť a zhrešiť. Sklon k hriechu je v každom z nás. V Jozefovi je pocit zvláštnej dôstojnosti a zároveň úprimný obdiv a nápomocný súcit, s ktorými hovorí o svojom pánovi, sú pravdivé. V Pótifarovi, pánovi domu, ilustruje slávu, ktorá patrí Jeho Bohu. Mladý muž hovorí o vlastnom naliehaní. Mladý muž hovorí o vlastnej životnej skúsenosti. Prečo? Desať Božích prikázaní poznáme dobre. V Jozefových časoch tento zákon ešte neplatil. Abrahám dvakrát obetoval svoju vlastnú ženu ako korisť medzi divokými pohanmi a myslel si, že si tak ochráni svoj život. (viď. IMojž 12,13-20; IMojž 20) A Jozef, ako mladý muž, ktorý o živote nič nevie, chráni

svoje telo a dušu ako levica svoje mláďa. Je ako starozákonný kňaz, ktorý sa nechce poškvrniť a bojí sa dobrej povesti svojho pána. V pozemských aj nebeských vzťahoch. Pred Pótifarovou manželkou vyznáva svoje osobné jednanie, že v pozemskom pánovi našiel lásku strateného otca, a má obrovský rešpekt pred ním, ctí si svojho Pána. Znak úcty, ktorá patrí nebeskému Pánovi; mu pomohlo odolať veľmi lákavej ponuke ženy. Necituje ustanovenia zákona: „Nescudzoložíš!“ (II Mojž 20,14) alebo „*Nebudeš súložiť so ženou svojho blízkeho; tým by si sa poškvrnil.*“ (III Mojž 18,20), ale odvoláva sa na Pótifarovu dôstojnosť. Zákon, ktorý Pán vpísal do srdca Jozefovi, je v ňom väčší ako zákon vyrytý na kamenných tabuliach pre Židov, ktorí požadovali od Mojžiša list k rozvodu. Ohováranie jeho ženy, že ho vydala na posmech, keď zostala s ním osamote a čakala len na vhodnú príležitosť, viedlo Pótifara k tomu, že bol nútený odstrániť svojho milovaného sluhu z domu a uvrhnúť ho do väzenia. Bohatá literatúra zaoberajúca sa dejinami zvädzania vyzdvihuje ženskú túžbu, ktorá je v skutočnosti prítomná už na prvých stránkach Biblie a nadobúda širšie rozmery v románe *Thomasa Manna Jozef a jeho bratia*. Pótifar nemohol sluhovi vzdať hold spravodlivosti proti svojej vznešenej manželke. Preto si pre mladého muža, ktorého stále miloval, zvolil najmiernejší trest, ľahké väzenie, pretože keby uveril obvineniu svojej ženy, mal by elementárne právo hodiť previnilca medzi krokodíly. Ale neurobil to. Preto je pieseň spievaná o Izraeli z úst žalmistu správna: „*poslal pred nimi muža, Jozefa, ktorého predali do otroctva. Nohy mu zovreli do okov, hrdlo mu zvierali v železách, kým sa nesplnilo jeho slovo, kým reč Hospodina nepotvrdila jeho nevinu.*“ (Ž 105,17-19) Čo sa môžeme naučiť od Jozefa? Úctu. Kto má Boha pri sebe, rešpektuje aj svojho pozemského pána. Kto má Boha pri sebe, rešpektuje svojho zamestnávateľa. Kto má Boha pri sebe, rešpektuje svojich kolegov. Nebuduje si kariéru v posteli svojho šéfa, klamstvom a pomstou, ale drží sa Boha a váži si všetko, čo od Neho získal. Už bol hlbšie ako osud otroctva a Boh mu vyberá manželku z pohanov. Boh bude s ním, aj keď dostane nové meno a manželku v egyptskej krajine. Pótifarova manželka nie je mu súdená, je len jeho zvodným útokom, pretože Satan vždy útočí na tých, ktorí sú s Hospodinom a na ktorých strane stojí Hospodin. Naučme sa od Jozefa povedať nie, pretože nemohol urobiť to, čo sa od neho žiadalo, aj keď to mohol urobiť, a nikto by sa to nedozvedel, keďže veliteľ kráľovskej stráže chráni kráľa, ale Jozef musel nastoliť poriadok v dome veliteľa stráže. Musel dohliadať na poriadok. Ako môže byť ten, kto udržiava poriadok, problémovým v dome, v ktorom má slúžiť? Si problémový v dome svojho Pána, alebo udržiavaš poriadok? Je Pán s tebou? Čaká na teba Jeho požehnanie? Vykazuje tvoj život to, že Pán je s tebou? Verný a múdry služobník je ten, kto verne čaká na návrat svojho Pána, pretože nevie, kedy príde.

Buď pripravený vypovedať stále o tej nádeji, ktorá sa na zemi zjavila v Ježišovi Krisotvi, a nádej ňa nikdy nezahanbuje, i keď ňa obvinia, nepopieraj ju, ani keby si

bol uväznení, pretože Boh je s tebou všade, či už si v Pótifarovom dome, alebo vo väzení na základe falošných obvinení. Jozef sa nevystatoval, že mal pravdu. On zostal pokorný. Jozef neobhajoval svoju česť. Jozef znášal trest mlčky, pretože vedel, že Boh ho ochráni tam, kam ho povedie. Čo Pán odmeral svojmu vyvolenému, on môže znášať s pokojným srdcom s Bohom svojho života. Každá slza je s Bohom ľahšia. Môj údel je ľahší, pretože v Ňom vidím svoju spásu. Jozef sa správa ako Kristus, Ktorý pred svojimi nepriateľmi neprehovorí, keď o Ňom krivo svedčia. (viď. Mt 27,12)

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 10. kapitola 46-52.veršov: *„Prišli do Jericha. Keď Ježiš vychádzal s učeníkmi a veľkým zástupom z Jericha, sedel pri ceste slepý žobrák, Timaiov syn Bartimej. Keď slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Mnohí mu dohovárali, aby mlčal, ale on kričal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ježiš sa zastavil a povedal: „Zavolajte ho!“ Nato slepca zavolali a povedali mu: „Dúfaj! Vstaň, volá ň!“ A on zhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi. Ježiš sa ho spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu povedal: „Rabbúni, aby som videl!“ Tu mu Ježiš povedal: „Choď, tvoja viera ň uzdravila!“ A hneď videl a šiel po ceste za ním.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Stav slepého Bartimeja je jednoznačný:

1. Bol slepý, telesná slepota je obrovský handicap, ale duchovná slepota bez Boha je ešte väčšia tragédia. O tom reční Ježiš v Jánovom evanjeliu v 9. kapitole: *„Tu Ježiš povedal: „Súdiť som prišiel na tento svet, aby tí, čo nevidia, videli, a tí, čo vidia, oslepli.“ Počuli to farizeji, ktorí boli pri ňom, a povedali mu: „Vari sme aj my slepí?“ Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: ‚Vidíme,‘ a tak váš hriech zostáva.“ (Jn 9,39-41)* Pritom Ježiš je obrovským darom nebies pre každého: *„Potom k nim Ježiš znova prehovoril: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12)*

2. Bartimej bol žobrákom, čo bolo ziskom pre jeho rodinu, ale duchovná chudoba bez Boha je ešte väčšia bieda, ako žobrať celý deň. Ježiš tento protiklad života vyznal v blahoslavenstvách: *„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme. Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. Blahoslavení milosrdní, lebo im sa dostane milosrdenstva. Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. Blahoslavení tvorcovia pokoja, lebo oni sa budú volať Božími synmi. Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení*

ste, keď vás budú pre mňa haníť, prenasledovať a všetko zlé na vás lživo hovoriť.“ (Mt 5,3-11)

Vidíme okolo seba slepých i žobrákov, ale nevieme s nimi zaobchádzať, my kresťania. Vidíme okolo seba handicapovaných, ale nevieme ich zaopatriť. To vieme, že nepatria pred náš kostol, že nepatria do nášho spoločenstva, ale potom, kto sa o nich postará. Boháč mal Lazara, my máme bezdomovcov. Komu je súdené pomáhať im? Statky-zmätky. Život je zmätok, ale najviac si ho metieme sami. Budme v našich životoch vďační za to, že ani chudoba, ani slepota nás nezastihla a slúžme oddane Pánovi. Povedať, čo treba robiť, je jednoduché, ale konať podľa Ježišovho príkladu a príkazu, ktorý je razantný a výnimočný, neviem, ktorý nasledovník Ježiša Krista to takto realizuje.

Prosba slepého Bartimeja je adresovaná na správne miesto: spoznal v Ježišovi Mesiáša! Je to výnimočné. Okolo Bartimeja je obrovský dav, nadšene nasledujú Ježiša. Ako keby s Ním putovali až do Jeruzalema. Ako keby s Ním išli až po kríž. Nadšenie je však jedna vec, spoznať v Ježišovi Krista, Pána, Mesiáša, Tešiteľa Božieho ľudu je obrovský a neskutočný dar. Bartimej nemal čo stratiť. Bartimej už len na správnu chvíľu čakal, a to aj využil. Využiť čas hodnotne a využiť čas pre svoju dušu. Času sú zlé. Nepozerať sa na pri mne stojaceho v dave, ale zaoberať sa len s vlastnou dušou a upriamiť svoju pozornosť na toho, Ktorý mi pomôže.

Slepý Bartimej bol odvážny a odhodlaný: „kričal stále a stále hlasnejšie.“ Keď ho dav odrádzal od svojho plánu, on sa nevzdával. Neustupoval. Nebral ohľad na iných. Nepožiadaval o pomoc iného. Kričal hlasno. Žalmista taktiež kričí hlasno, a to je vyjadrením Jeho dôvery. (viď. Ž 77) Hlasnejšie kričať znamená modliť sa. Prekričať dav, ktorý ho odrádza od prosby. Zakričať na Krista, Ktorý badá naše hlasné volania.

Slepý Bartimej je pritom pokorný: „zmiluj sa nado mnou.“ Vie, že jeho život je plný hriechu. Vie, že jeho život je záťažou. Vie, že jeho život je trápením sa. Vie, že jeho život je naničhodný. Vie, že jeho život je bedákaním. Vie, že jeho život je len žobrotou, ale almužnu si už nežiada. Prosba slepého Bartimeja je osobná: „nado mnou.“ Nepozera sa bokom. Neprirovnáva sa k nikomu. Nezoskupuje iných. Nezlučuje svoje hriechy s inými. Je osobný a je veľmi jednoduchý a prostý. Volá o pomoc. Volá o milosť. Volá o redukciu vlastnej záťaže. Volá osobne a jasne. Zreteľne dáva najavo, že ide o neho, nad ktorým sa každý zľutúva so svojimi prebytkami. On nechce byť prebytočný a zbytočný, ale chce byť a žiť na slávu Boha Otca Všemohúceho: Zmiluj sa nado mnou!

3. Výsadami slepého Bartimeja boli Ježišove slová: „Zavolajte ho!“ Nielen Bartimej volá na Ježiša, ale On bol povolaný, pretože ho Ježiš povolal. Takto učí Ježiš dav sprostredkovať lásku. Volať k Ježišovi. Ako by sa zachovali naši bezdomovci, keby sme ich zavolali do chrámu Božieho, a nie vonku by po bohoslužbách by sme ich ohovárali. Ako by sa zachovali tí, ktorí sú len jednorazovými návštevníkmi nášho chrámu, keby sme ich usadili vedľa seba

a nedávali inštrukcie presbyterom, ako majú konať. Povzbudzovať k viere. Zavolať chudobných, žobrajúcich, šomrúcich, handicapovaných do nášho chrámu. Zavolajte ho! Je nám spolu dobre, ale... Je nás vospolok dobre, ale... Zavolajte ho, privedte ho do spoločenstva. Spolčujte sa s ním. Zhromaždite sa vôkol neho, a nielen ho obídte, alebo ho ignorujte.

Na Ježišove slová ho povzbudzovali: „*Dúfaj! Vstaň, volá ťa!*“ Ako veľmi potrebujú povzbudenie chorí a biedni. Ako veľmi potrebujú sprostredkovateľov živej viery biedni a handicapovaní. Dôveruj! Dúfaj! Vstaň! Volá ťa Kristus.

Slepý Bartimej Ježišom bol uzdravený, „tvoja viera ťa uzdravila.“ Odhodený plášť je dôverou v Kristovi. Vyskočenie je vierou v Kristovi. Príchod k Ježišovi je zakorenением pri Ňom.

4. Bartimejova cesta je cestou nás všetkých. Slepý prišiel k Ježišovi, uveril v Neho, Jeho viera ho uzdravila a nasledoval Ježiša.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Pokoj bratom a láska s vierou od Boha Otca a od Pána Ježiša Krista. Milosť nech je so všetkými, ktorí milujú nášho Pána Ježiša Krista nehynúcou láskou.“ (Ef 6,23-24) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 486: „Plesaj, Božia rodina, ...“